

у едного Парія, а той му пренесалъ мясо чело-
вѣческо. Отъ това преданіе нихио-то, племя ся
почита а наше-то ся незачита у всичкій Индо-
станъ. Не е намъ опростено да приближине
при градове-те, и всякій Найръ или Спахій мо-
же да ны убіе, ако само наближине щото да
го достигне наше-то дыханіе. — Святаго ми Ге-
оргія, иззыка Англичанинъ-ать, ето голема глу-
пость и неправда! како ся могли Врахмане-те
да увѣрятъ Индіане-те щото да повѣрватъ та-
ково блядословіе? — Като ты поучаватъ на не-
го отъ младъ возрастъ, рече Парія-та, и съ без-
преставно повтореніе; человекы-те ся учатъ
като попагалы-те. — Окаянниче! рече Англича-
нинъ-ать, како си получилъ да излѣзишь отъ
бездна-та на безчестіе-то, гдѣ-то отъ рожденіе
быха ты хварлили Врахмане-те? Нищо, сякамъ,
не наноси по големо отчаяніе человеку осве-
нь когда ся вижда уничиженъ предъ собствен-
ны-те свои очи. Съ това ся лишава отъ най
главна-та и най вѣроятна-та отъ вси-те утѣ-
ха свидѣтельство-то казувамъ на своя-та совѣ-
сть.”

“ Рекохъ перво въ сѣбе си отговори Па-
рія-та: Негли исторія-та на Бога Врахма е ис-